

[Vagn Bro.]

for at takke for det forslag, der er fremsat. Jeg vil blot sige om det, og det være henvendt til modstanderne, at efter mine begreber er det deres egen skyld, at dette forslag nu foreligger. De burde ikke have givet udtryk for deres forvisning om, at den nye lovgivning ville klare det. Fra anden side gjorde man opmærksom på, at kunne ordningen ikke holde, måtte vi tage sagen op igen. De mange og stærke ord, man har rettet mod forslaget, synes jeg man først og fremmest skulle rette mod sig selv. Selve tallene skal jeg ikke nævne her; lovforslaget kommer nu til udvalgsbehandling, og vi har en meget nøje registrering i statistisk departement; jeg ved, at det vil blive oplyst, at ulykkestallene ikke er gået væsentligt ned, når vi tager den øgede motorpark med i betragtning, og ellers er de gået op.

Desværre er den nye lovgivning, som mit partis ærede ordfører sagde, ikke blevet accepteret af borgerne. På en række punkter har de kørt, som de ville, hvilket kan dokumenteres. Nu taler man om sagkundskab; jeg vil tillade mig at sige: ærlig talt, er vi ikke alle sagkyndige på et sådant punkt? Er der nogle ganske bestemte, som kan møde op og sige, at de repræsenterer sagkundskaben? Er det kun automobilister, der har et ord at skulle have sagt her, er det ikke også fodgængere, cyklister og hele befolkningen? Og hvem er det, der er i besiddelse af sagkundskab? Snart er det Rådet for større Færdselssikkerhed — ja, dets formand er enig i dette forslag — snart er det politiinspektøren her i København. Jeg har megen veneration for politiinspektøren, men han skal tit udtale sig om disse ting, og han er meget varierende i sine udtalelser. Det er naturligt, når man skal tale ofte om samme emne, så at lave lidt om på det, man siger. Nogle dage siger politiinspektøren: de kører for stærkt; og så måske til andre tider, fordi politiinspektøren vil give det indtryk, at nu har bilisterne hørt efter ham, siger han: nej, nu kører de bedre. Sådan går det fra måned til måned. Nej, ærlig talt, på dette punkt tror jeg det er det danske folk, der er eksperter. Vi er alle parter i sagen.

Jeg må for øvrigt her føje til, ikke fordi jeg skal stille forslag om det, men det ville

fryde mig, om vi kunne få afgjort sagen og alle de diskussioner, vi fører, ved at anvende grundlovens bestemmelse om folkeafstemning på dette spørgsmål. Jeg ser egentlig ikke, hvad forkert der ville være i det, og jeg har ikke noget imod det. Jeg tror tværtimod, at folketetinget herigennem kunne få at vide, hvorledes man ser på spørgsmålet liv og død og færdsel i det hele taget.

Eksperter, og dertil må jeg regne det ærede medlem hr. Reedtz-Thott, siger, at sådan og sådan skal det være. Jeg må sige, der er en ting, der klæber ved eksperterne, inklusive det ærede medlem hr. Reedtz-Thott. Det ærede medlem sagde for øvrigt, at jeg var apostel — jeg har nu i og for sig altid haft det indtryk, at apostlenes gerninger har en vis tilslutning herovre til højre i salen, i hvert fald mener jeg da, at det er bedre end at forblive i vankundighed som det ærede medlem, og det ærede medlem bør ikke glemme et ord i Det ny Testamente, som gælder for alle, der i dag måske kan se, at der er noget galt, men ikke kan glemme, hvorledes de har stemt tidligere, og det er ordet om, at den, der kan overvinde sig selv, er større end den, der indtager en stad. Må jeg skænke det ærede medlem dette lille ord.

Så skal jeg kun sige, at lovforslaget efter min mening er velbegrundet. Det er givet, at der kan drøftes enkeltheder, men jeg er tilbøjelig til at tro, at skal vi bringe — og det er formålet — ulykkestallene væsentligt ned, er der ingen anden vej. Jeg tør selvfølgelig ikke kalde mig ekspert, men jeg er altså politimand i et distrikt, og jeg ved, at 80 pct. kører udmærket og efter loven, men så er der de 20 pct., som skal have faste regler, hvad enten det skyldes ungdommelighed, som det ærede medlem sagde, eller måske økonomiske vanskeligheder, når de sidder ved rattet. For det ærede medlems vedkommende er det selvfølgelig ungdommelighed, og det er noget, der kan rettes med tiden, som gamle Klaus Berntsen sagde. Jeg tvivler heller ikke om, at vi mødes i et godt fremtidigt samarbejde.

Til slut vil jeg sige dette — og skulle det være rettet til en af de ærede ordførere, skulle det måske være til det ærede medlem hr. A. C. Normann; han repræsenterer jo en gruppe, der altid taler om det store ud-syn, om international forståelse, om sam-